

COPILUL DOBROGEAN

ANUL IV Nr. 11

DECEMBRIE 1938

Revista „Copilul Dobrogean”

Apare lunar, sub auspiciile Asociației învățătorilor,
secția Tulcea și sub conducerea unui comitet :

DIRECTOR

Const. Petrache

Inspector Școlar

Str. Brăilei No. 107—Galați

N. DAMIENESCU—Buna Vestire Nr. 74

REDACȚIA ȘI AD-ȚIA

V. BELU str. Crișana 22

D. IORDĂCHESCU—Buna-Vestire 53

Abonamentul :

Anual . . . . . 40 lei

De sprijin . . . . . 80 lei

Ce cuprinde această revistă :

Un Crăciun de altădată

Nenea Nicu

Undrea

Gh. Constantinescu

Cu buna Dimineața

N. Belu Demetriade

Nașterea Domnului

Nea Mitică

Cum m'am rătăcit în oraș. Tulcea

*Ciobotă Florica cl. VII p. Bala -
bancea*

Iubiții mei copii

Unchlu Sandu

Imn Străjeresc

Gh. Constantinescu

De Crăciun

M. Demetriade

Știri diferite și Jocuri

Tip. „Curierul Tulcei”-Tulcea

Un Crăciun de altădată

De atunci, de când vreau să vă povestesc întâmplarea, aceasta au trecut nici mai mult nici mai puțin, decât 35 ani. Eram copil ca și voi, prin clasa III-a primară. De Crăciun, știți voi câtă treabă este pe acasă și așa cum este acum, așa era și pe atunci. Intr'o dimineață, mama mă trimite la un negustor să-i cumpăr niște stafide și zahăr. Imi dă o monedă de 50 bani numită băncuță.

—Nicușor, dragul mamei, n'ați o băncuță și dule de-mi cumpără jum. kg. de zahăr și o litră de stafide.

—Mă duc, mămăică! Dar cum văzusem niște *moșnegi cu jidanul după ei, vestea mamei mă umplu de bucurie și-mi părea că mama umbla prea încet.

—Să vii repede Nicușor, că astăzi ne vin oaspeți. Mi se pare că vine și moșu tău Ghiță!

Săream în sus de bucurie, dar să vă spun drept că și astăzi, nu știam de ce să mă bucur mai mult; de aceea că voui vedea moșnegii mai de aproape, sau că vine moșul Ghiță, cumnatul mamei, un moșneag drăguț și foarte glumeț.

Mama după ce mă îmbrădă (înveli) bine cu șalul la gât să nu-i răcescă odorul și mă sărută ca de obicei, o sbughii pe ușă și fugii după moșnegii care tocmai jucau în curtea unui gospodar. Erau așa de urâți! Dar cu toate acestea băieții se țineau droae (grămadă) după ei. M'am luat cu dâșii și-am uitat și de zahăr și de stafide.

---

* Prin partea locului, de Crăciun, e obiceiul ca niște flăcăi să se îmbrace cu cojoace întoarse pe dos și cu măști pe obraz cari se numesc moșnegii, iar în urma lor, un altul tot mascat și îmbrăcat cu un fel de haină lungă neagră numită caftan se numește jidan.

Când să iasă din curte, jidanul mă vede și vine întins la mine—Nicușor, dă-mi un bacșiș cât de michi-chel! (Un dar cât de militel).

Eu înghețai de frică. Scosei bănuța din buzunar și i-o dădui. Incepui să plâng. Dar cum mergeam după el plângând, la un dos își ridică masca și cine credeți că era? Era bădia Toader, un flăcău vecin cu noi! Mă bucurai.

—Bădie Toader, dă-mi bănuța înapoi!

—Dar cine ți-a luat-o? Eu sau jidanul.

—Jidanul mi-a luat-o, dar matale ești jidanul!

El începu să râdă cu hohote. Scoase din fundul buzunarilor o mână plină cu smochine, covrigi și nuci, iar din alt buzunar scoase bănuța pe care mi-a întins-o odată cu celelalte bunătați.

—Nu-ți bănuța înapoi și ia smochinele, covrigii și nucile. Mănâncăle! Dar unde te duceai?

—M'a trimes mama, să-i cumpăr zahăr și stafide, că diseară vine moș Ghiță la noi!

—Fugi, nu mai sta!

Și o luai la fugă cât mă țineau picioarele, dar cum fugeam așa, nu știu cum alunecai și căzui într'un șanț plin cu apă, căci uitai să vă spun, era o vreme caldă și zăpada începuse să se topească. Mă sculațiu plin de apă și ud și cu mâinele înghețate, vă închipuiți cât de bucuros eram.

Am cumpărat zahărul, stafidele și m'am întors acasă. Era seară. Când m'a văzut mama ud și înghețat, ce să-mi facă mai întâi? Mă desbrăcă și cu cureaua de după ușă, botezată Sf. Neculae cel dulce, mă mângăie la partea din spate, mai jos de șale, unde este carnea mai moale.

—Valeu, valeu, mamă nu mai da!

Au trecut ani de atunci, dar când văd băieții că se țin după capră, ori după trozi, mă văd iar copil și-mi amintesc de Crăciunul de atunci, de Crăciunul copilăriei mele.

Nenea Nicu

Undrea

*Brumar pleacă 'n pribegie
Să-nu-l prindă vremea rea;
Insoțit de Crivăț vine,
Din mari depărteri Undrea.*

*Din înalt prin sita-i deasă
Fluturi albi de ghiață cerne,
Viscol spulberă zăpada
Și-o așterne în troiene.*

*Corbii negri dau târcoale
Croncănind pustiu a jale,
Lupi flămânzi urlă'n câmpie
Și'n zăvoiul de pe vale*

*În nopți lungi, la gura sobit,
Din fuioar toarce bunica,
Cu povești și cântec dulce
Își adoarme nepoțica.*

*Și din ceruri se coboară
Moș Crăciun alb ca și neaua,
Calea i-o pregătesc îngeri,
Cu colinde și cu steaua.*

Gherasim Constantinescu
inv. Caraorman-Tuicea

Cu Buna Dimineța

Știți copiii—că printre primele obiceiuri cu care începe Crăciunul este și Bună dimineța la Moș Ajun —sau „Ajunul“ cum ne-am obișnuit noi să-i spunem.

Poate că v'ați întrebat și voi—cum m'am întrebat și eu adesea de unde o mai fi și „Bună Dimineța“ asta?

— „Moștenite de la strămoșii noștri — Romanii“, aveți să-mi răspundeți voi.

orice mamă, îmi spunea ori de câte ori o rugam.. și eram cuminte,

Bine copiii—așa e,—dar strămoșii noștri de unde au luat obiceiul de a umbra cu „Bună dimineța“?

— De unde, de unde, spune-ne dacă știi. Iaca, mai copii—vă spun.

Pe vremea când eram și eu copil ca voi — mai mic poate, fiindcă pe atunci nu știam nici să citesc nici să scriu—ci doar să aud ce spune alții — pe vremea aceea mă rugam foarte des de mama mea să-mi spună câte-o poveste.

Și mama—bună cum e

—„Odată, în ajunul Crăciunului—închid ochii—și văd și acum seara aceea... cald în casă,.. miros de sarmale, mama stând pe un scaunel la gura sobii —și potrivind o păpușă pentru sora mea mai mică, când de odată auzim afară lătrat de câine și voci multe cântând.

—Bună dimineața la moș ajun, ne dați, ori nu ne dați... refren.

Mama s'a sculat iute de pe scaun — a luat un șir de covrigi dintrun dulap și a zis.

—„N'a Mărioară—du-te tu și dă-le!

Am luat covrigii—le-am dat și m'am întors în casă.

—„Mamă —zic eu.. Dece vin copiii așa pe frig cu Bună dimineața ?...

—Așa a rămas obiceiul, mairă — dar le place să vie — și nici nu simt frigul.

—„Pentru că azi mi-ai fost cuminte, până s'o întoarce taică-tu de la oraș.. hai să-ți mai spun și povestea asta.

Eu—m'am făcut numai urechi—și mam așezat repede în poala mamei...

Și mama începu.

—„In ziua aceea.. dinaintea Crăciunului. Sf. Fe-

ceoară Maria—simți-se că i s'a apropiat ceasul să-l nască pe Iisus...

Umblase în tot orașul Betleemului—dar casă goală nu găsisse.

A pornit atunci spre marginea orașului.

Între bând la fie care poartă.

— „E loc să ne găzduiți și pe noi?

— Nu e—răspundeau stăpânii.

Necajți și oboșiți—atât Sf. Fecioară, cât și bătrânul Iosif—s'au trezit noaptea târziu tocmai la marginea orașului — acolo, unde niște ciobani își aranjase turna.

— Bună vreme oameni buni.

— „Bună să vă fie inima — răspunse un cioban.

— „Oameni buni—încă de aseară umblăm după o cameră de odihnă și n'am găsit — uitați-vă femeea această va naște prunc... și nimeni n'a vrut să ne primească.

— „Ce să vă facem noi? D-stră vedeți că în satul nostru nu-s odăi așa cum doriți D-stră—nici paturi nici sobă—abia de ne putem întinde noi fiindcă e frig noaptea—și mai ales spre dimineață e tare frig...

În timpul acesta vine dintre oi— stăpânul ciobanilor—ce se numea Moș Crăciun — și zise... Ce-i vorba aici?

— „Apoi—iacă—drumeții iștea ne cer găzduire ce să facem, că n'avem unde, și cum?

Moș Crăciun se uită la Sf. Fecioară, apoi zise.

— „Să dăm lor staulul... că nu-i bine, ne-or crede și ei.

Noi toți—ne vom întinde pe afară—pe unde vom găsi—Noaptea aceasta se arată bună, nu-i frig de loc.. și nici vânt...

— Bine — ziseră ciobanii..

Sf. Fecioară Maria mulțumi lui Moș Crăciun—apoi se întoarse către ciobani și le zise : Dormiți afară fără grijă—are să vă fie *bună dimineața aceasta*.. are să fie cald, ca'n vreme de vară.

Ciobanii și-au luat cojoacele— și au pornit printre oi.. crezând că dormind lângă ele — au să se mai încălzească.

Marele-a fost mirarea.. când au văzut însă — că nici n'au apucat să adoarmă — și i-a apucat o căldură la fel cu cea din zilele lui cuptor.. Au svârlit cojoace, au svârlit căciuli— apoi sau sculat căutându-se unul pe altul să se întrebe ce e cu căldura asta — nu-i a bine.

— „Bre fraților.. așa *Bună Dimineață* ca acum n'am apucat niciodată.

Ieri dimineața, când începuse să răsară zorele era apa înghețată—și tremuram de nu mi se ajungeau dinții 'n gură.

Căci am uitat să vă spun— Sfânta Fecioară și bătrânul Iosif—tot umblând prin oraș și căutând gazdă — ajunsesse la ciobanii noștri tocmai aproape de ziuă.

—Și acum ciobanii noștri cuprinși de mirare umblau unul de la altul să se întrebe ce-o fi oare cu așa căldură acum în miez de iarnă.

-- „Ce să fie— le spunea Moș Crăciun !.

Iacă o Dimineața Bună— și gata.

S'o fi milostivit D-zeu că ați avut milă de femeea aceea care trebuia să nască.

-- Așa e, răspunseră ciobanii — Sa știți că ei au ve-

nit cu, „Buna Dimineața“ asta ?

S'a făcut ziua, și-au pornit ciobanii cu oile, și s'a făcut iar noaptea, și iată că în noaptea aceea sa arătat steaua pe cer—iar Sf. Fecioară a născut pe Isus..

Când au văzut minunea cea mare—abia acum au înțeles ciobanii că era o Sfântă aceea pe care o primiseră în staulul lor... și au înțeles—de ce le era cald când ar fi trebuit să le fie frig.

Au mers atunci pe la toate neamurile și cunoscuții —neuitând să povestească printre altele—și de acea.

—*Buna Dimineața*—pe care n'au mai pomenit-o ei, în toate diminețile de iarnă petrecute afară lângă turma lor.

—Și *Buna dimineața* dinaintea Crăciunului ne amintește despre — bunătatea ciobanilor cari au primit în staulul lor pe Sf. Fecioară pe care nimeni altul nu vroise s'o primească.

Și de atunci copiii—an de an.. în ajunul Crăciunului... auzim pe la ferestre.. cântând cu buzele înghețate de frig.. Buna dimineața la Moș ajun, ne dați, ori nu ne dați...

Ba unii copiii mai spun.

Buna dimineața la moș ajun

Ne dați ori nu ne dați.

Dați-ne un covrig

Că murim de frig.

M. Belu Demetriad, Frecăței

Nașterea Domnului

Hristos se naște Slăviți-L

Așa cântau, îngerii deasupra staulului unde se născuse Mântuitorul Lumii, acum 1938 de ani în orașul Betleem. Această naștere fusese vestită prin glasul pro-

feților cu multe veacuri înainte, însă poporul evreu materialist ca'n totdeauna aștepta un Mântuitor care

să-i scape de robia popoarelor, nu un Mântuitor care să ne scape pe toți de păcatul lui Adam și să aducă liniștea și pacea în lume.

După cum scriau cărțile sfinte, minuni mari s'au văzut la această naștere: Cerul deschis din care veneau cântând mii de îngeri până deasupra Mântuitorului, iar o stea mare pe cer, arăta tuturor locul unde venise pe lume Cel atât de așteptat, Mântuitorul Hristos.

Văzând acest semn ceresc Magii, cei învățați a ceti în stele, au luat daruri scumpe aur, smirnă și tămâie și au plecat conduși de stea să se închine, așa cum se cuvine Celui vestit de proroci, de atâta vreme. Incredători în cele scrise în

cărți și bucuroși că merg să se închine adevăratului Mântuitor, trec prin Ierusalim și merg să vorbească și cu Irod — Stăpânitorul Palestinei — despre acest mare fapt.

Irod — însă făcând parte și el din tagma celor mulți răutăcioși la suflet, cum a auzit de aceste semne mari arătate la nașterea acestui prunc, imediat s'a gândit că acesta va fi un om mare, și atunci când o crește mare o să-i ia domnia.

Indeamnă pe Magi să meargă după stea până vor găsi pe acel nou născut și apoi întorcându-se prin Ierusalim, să vină să i sponă și lui locul, ca să meargă să se închine și el.

Dumnezeu, cel care știe toate, a cunoscut gândul lui Irod și arătându-se Magilor le poruncește să meargă pe altă cale, iar lui Iosif și Fecioarei Maria le dă poruncă să fugă din țară, în Egipt.

Văzând Irod că Magii nu s-au mai întors, turbat de mânie dă porunca soldaților să omoare toți pruncii de la 2 ani în jos, crezând că astfel va onora și pe Hristos.

S'a făcut mare vărsare de sânge, fiind omorâți peste 14.000 de copii, iar plânsetele și blestemele mamelor în curând l-au ajuns pe acest mare tiran, fiindcă peste puțin timp Dumnezeu l'a pedepsit, omorându-l.

Astfel a scăpat de la moarte Cel care era fiul lui Dumnezeu și venia în lume ca cu sângele lui sfânt, să răscumpere păcatul strămoșesc.

Această naștere a Mântuitorului, noi o serbam în fiecare an la 25 Decembrie când, odată cu rugile și slujbele preoților, slăvim această naștere mântuitoare a lumii și a păceii pe pământ.

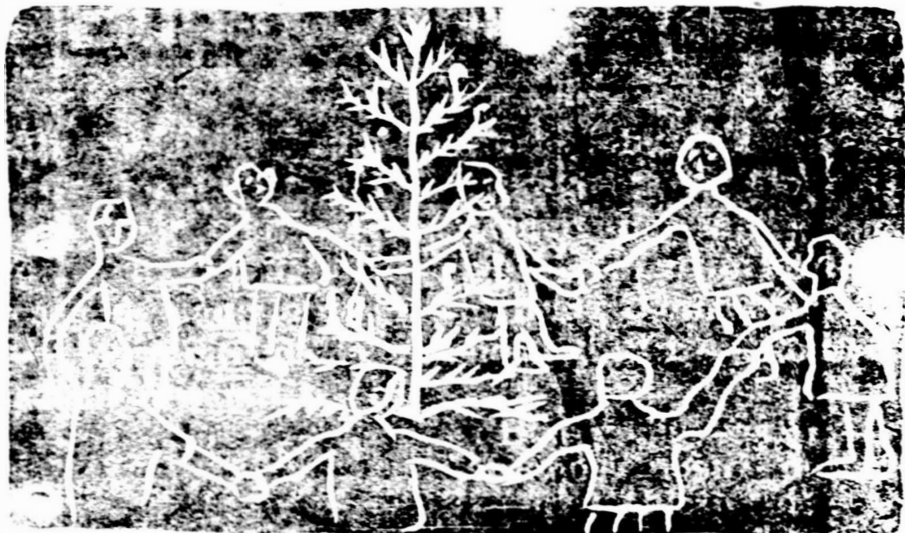
Noi credem că mergând la biserică la slujba religioasă, în această zi și mâncând fel de fel de bunătăți mai dinainte pregătite, slăvim nașterea lui Hristos!

Nu. Dacă vrem ca în adevăr să slăvim așa cum trebuie această sf. zi, apoi gândul nostru să sboare la cei orfani, necăjiți și săraci, care n'au cu ce să se bucure și ei, așa cum trebuie în această zi și alinându-le și lor suferințele și dându-le puțința să aibă și ei o mâncare bună, o haină curată și un cămin cald și fiind singuri că în această zi sfântă nimeni nu suferă, numai atunci vom putea zice că am slăvit pe Cel născut.

Să dăm posibilitate lui Moș Crăciun să fie mult mai darnic anul acesta ca cei săraci și atunci colindele și cântecele de stea ni se vor părea atât de frumoase încât vor deștepta în noi amintiri așa de duioase, gândind la micul Iisus, la copilăria colindătorilor și fără să vrem noi cei mari, la copilăria noastră trecută, încât năvala amintirilor va mișca atât de mult sufletul până la lacrimi.

Ei, toamai această mișcare sufletească ne va dovedi că în adevăr Hristos a pătruns adânc în conștiința noastră și că în adevăr în această zi noi îl slăvim.

NEA MITICĂ

Revista „Copilul Dobrogean“

*Ureață tuturor cititorilor și colaboratorilor
„Sărbători vesele“, iar anul nou ce vine
să le aducă numai bucurie, fericire și*

SĂNĂTATE

Cum m'am rătăcit în orașul Tulcea

Eram cam de vreo patru ani și jumătate, când tata și mama se duseră la Tulcea ca să târguiască de ale îmbrăcăminte și mă luară și pe mine să-mi cumpere sandale. Era un anotimp de toamnă și plecarăm într-o zi de dimineață. În căruța luaserăm 6 saci cu grâu, pe care i-am lăsat la moară la Cataloi, ca să-i măcinăm și să-i luăm când ne întorcem înapoi.

Când am ajuns în Tulcea, era aproape seară. Tata avea un prieten și trase căruța la el, nu se mai duse la han. După ce tata aranjă caii nu se duse în oraș, ci mai stătu de vorbă cu prietenul său, iar după aceea ne culcarăm. A doua zi de dimineață tata cu mama plecară în oraș, iar pe mine mă lăsară acolo. Am stat eu cât am stat, dar văzând că mama și tata nu mai vin am eșit din curte fără să mă vadă cineva și am plecat pe stradă la vale plângând și uitându-mă

în toate părțile să văd pe mama și pe tata, dar nu-i vedeam nicăeri. Am mers așa până am ajuns în piață, unde era multă lume pe care nu o cunoșteam fiindcă n'o mai văzusem niciodată.

După ce am stat aci și m'am uitat puțin, văzând că nu mai găsesc pe mama și pe tata am pornit pe altă stradă la deal cu chip că mă duc tot pe strada aceea

inapoi la gazda de unde plecasem. Dar cum mergeam plângând, aud în urma mea strigând un gardist, fetiço! Eu, întorc capul, mă uit și încep să țip și să fug. Când m'a ajuns gardistul a vorbit la mine blând și m'a întrebat de ce plâng și i-am răspuns că, caut pe mama și pe tata; iar el m'a mai întrebat cum mă cheamă și a cui sunt și eu i-am răspuns că mă cheamă Florica și sunt a lui Ion Ciobotă din com. Balabancea, jud. Tulcea. Gardianul acela pentru că îl cunoștea pe tata, căci făcuse armata cu el, m'a luat și țiu minte că m'a dus într'o cameră unde erau mai mulți oameni cari scriau și m'a pus pe un scaun spunându-mi să nu mai plâng că tata va veni îndată. Eu însă tot nu tăceam și gardistul m'a luat și m'a dus în piață punându-mă într'o căruță la o femeie care vindea struguri spunându-i să aibă grijă de mine până va veni un om să mă ia. Tata când s'a dus la gazdă și a văzut că nu sunt a venit la poliție și a întrebat, iar gardistul care mă pusese în căruță l-a adus pe tata la căruță. Eu când l-am văzut am început să plâng.

Tata m'a, luat m'a dus la gazdă unde m'a luat mama frumușel și mi-a dat o bătae bună ca să țiu minte dealtădată să nu mai plec de unde mă va lăsa. După aceia am stat la masă, m'am încălțat cu sandalele și am plecat. Iar când eșeam din oraș mama îmi spunea răsând: uită-te Florico bine ca să cunoști străzile și de altă dată când îi mai veni să nu te mai ră-tăcești. Când am trecut pe la moară, am măcinat și am luat sacii și ajungând acasă i-am povestit și lui bunica ceia ce am văzut și ce-am pățit în orașul Tulcea. Mult timp după aceia au râs de pățania mea.

Ciobotă Florica cl. VII prim. Balabancea jud. Tulcea

Pagina Străjerească

Credință și muncă

pentru Tară și Rege

Iubiții mei copiii

Rândul trecut v'am spus ceva despre credință. Ea este primul cuvânt din deviza noastră străjerească. Ne vom lămuri acum cu toți cum trebuie să înțelegem și să îmfăptuim munca noastră zi de zi.

—Ați văzut voi copiii că întotdeauna înainte de a începe o zi de școală, o zi de muncă, cerem ajutor de la Dumnezeu, care ne ajută pe fiecare.

La școală, munca noastră e împărțită în două; una o facem cu mușchii corpului, iar alta cu creierul.

—Să nu vi se pară dragii mei că munca cu creierul e așa de grea. Nu. Atot puternicul a organizat munca omului în așa fel, că ceace facem cu ajutorul mușchilor să completeze munca ce-o săvârșim cu creierul, căci vedeți voi, după o oră aproape de clasă, recreația cea de câteva minute vă odihnește creierul ca să începeți din nou ora următoare; apoi vă mai spun, și nu știu dacă voi ați observat, că atunci când muncim cu ajutorul mușchilor, dacă sufletul nostru este vesel și dacă noi suntem cu voie bună și cu tragere de inimă pentru munca noastră, ni se pare foarte ușoară munca

ce-o facem, fie ea cât de grea o fi.

Munca o facem așa de ușor încât nici nu știm când trec orele.

—Eu vă recomand pentru orice muncă a voastră, ca oricând să fiți cu zâmbetul pe buze, veseli, cu mulțumirea sufletească, să cântați, când lucrați și să vă iubiți între voi ca frații.

Vedeți și voi cât de ușor muncesc oamenii la câmp, deși munca lor e atât de grea, atunci când, acolo pe ogor, cântă, ori flueră și glumesc; iar pe fețele lor se citește numai voe bună. Par'că și Dumnezeu le ajută! Priviți pe orice meșteșugar și veți vedea același lucru.

Cei cari din voi nu ați făcut muncă în acest fel, să o faceți, veți vedea cât este de bine. Nu veți uita însă că munca voastră trebuie să fie statornică și pentru foată viața voastră, altfel rezultatele muncii voastre nu vor fi de prea mare folos.

—Cari dintre voi nu pot face acestea, să se învețe a voi în acest fel. Luncrul nu e greu, voi încercați-l și veți vedea roadele. Nu trebuie să uitați că tot cecece faceți să fie făcut din convingere, adică voi să știți că ce faceți e ceva bun care place oricui.

—Dacă toți copiii țării ar munci în același fel România Mare, scumpa noastră țară, va ști că dacă voi astăzi, când sunteți încă mici, munciți în acest fel, mâine când veți fi mari și când fiecare din voi va munci pentru bunul mers al gospodăriei voastre, ori al atelierului vostru, viitorul poporului nostru va fi scris în cartea de aur a popoarelor depe întreg pământul.

—Nu vom uita niciodată că înainte de orice muncă să cerem ajutorul dela Bunul Dumnezeu.

—Așa să munciți azi și tot așa înotdeauna dragii mei. În felul acesta, între voi va fi o întrecere, iar din

această întrecere va eși numai muncă chibzuită, de care țara noastră are alăta nevoie.

—Aș avea să vă spun multe dragii mei despre muncă, dar cred că voi ascultați și înfăptuiți tot ce bunii voștri comandanți și comandante vă invață, că voi veți munci așa după cum ei vă arată știind că ei vă doresc numai binele.

—Dacă toți veți munci în acest fel, țara noastră nu va mai avea oameni săraci, iar noi vom fi bogați în țară bogată.

Acesta să fie viitorul! Țării noastre pe care voi trebuie să-l înfăptuiți, așa cum vă cere și M. S. Regele Carol al II-lea, Marele Străjer al Neamului.

Dumnezeu să vă ajute la munca voastră de toate zilele iubiții mei copii, căci voi sunteți viitorul Rămâniei Mari și Nouă.

Vă doresc sănătate și voe bună!

Al vostru Unchiu, SANDU

Imn Străjeresc

*Străjeri din patru părți a țării
Veniți din laturile zării,
Să ne-adunăm cu toți sub steag
Din Tisa până'n pânza mării
Un crez să'nbrățișem cu drag.*

*E crezul nostru'n străjerie,
C'e'n inimi pune pe vecie
Simțiri înalte—un ideal
Și să purtăm cu bărbăție
Mândrul stindard național.*

*Deviza noastră-i sfânta lege:
Muncă, credință pentru Rege
Și pentru neamul Românesc;
Ori cine poate înțelege
Când stă sub steagul străjeresc.*

*În suflete purtăm avântul,
Atât de'nalt încât cuvântul,
Nu poate ca să-i dea cuprins;
Avânt pe care nici mormântul
N'are putere-al da învins.*

Gherasim Constantinescu

De Crăciun

*Cu'n braț de lemne căpătate
Gheorghiuț'ncet spre casă merge,
S'aprindă iar în voltră focul
Ce prec adeseori se stinge.*

*— „Hai, vino, mamă, vino iute,”
Din prag mămica îl primește
Văzându-i greutatea'n spate,
Văzându-l cum se chinuește—*

*• Nu vezi, ai înghețat cu totul.
Mă lem că te-i îmbolnăvi
Și n'aș urea, maică, Moș Crăciunul
Bolnav în pat a te găsi.*

*Mămică, uite lemne bune
Mi-a dat la școală un străjer
Să fac, mi-a spus el foc în sobă
Și fum să urce înspre cer*

*Să vadă Moș Crăciun că darul
I-a unu! copilaș străjer,
Și să-i aducă mi-a spus mană,*

*Bomboane multe—jucării,
Tot ce-i mai bun în lumea asta
Și tot ce plăce la copii*

*-Dar mie oare, bună mamă,
 Bomboane multe, jucării,
 Imi va aduce mâine Moșul
 Ca și la ceilalți copii?-*

*Poate că da, copilul mamci,
 De ești sărac, ai suflet bun
 Și tot se va'ndura să vie
 Și pe la tine „Moș Crăciun“*

*Hai ștergeți ochii. Numai plânge.
 Suntem săraci, dar gândul bun
 Ne va trimite aici în casă
 Măcar un ceas pe Moș Crăciun,*

*Aprinde acumă jocu'n sobă
 Căci prea e frig și vântul bate
 De simți așa cum te cuprinde
 Grozave junghiuri între spate.*

*Aprinde să se facă cald
 Și fumul să urce înspre cer,
 Să știe Moș Crăciun că lemnul
 Mi-i dăruit de un străjer*

*Și să nu uite să-i aducă
 Bomboane multe, jucării,
 Tot ce-i mai bun în lumea asta
 Și tot ce place la copii.*

M. Belu Demetriade-Frecăței

Știri

—Incepând cu luna Ianuarie 1939 «Pagina Străjerească» de la Revista noastră va apare sub îngrijirea d-lor Petre Vinț și Vasile Belu, ambii Comandanți Străjeri.

—Aducem la cunoștința d-lor învățători, cărora deși revista le-a fost trimisă în mod regulat, totuși din motive independente de voința noastră, nu li s'au putut reține din salariu plata abonamentului, că începând cu luna Ianuarie 1939 se vor eșalona sumele ce le mai au de plată, în rate mici lunare și se va face reținerea direct pe borderourile băncii „Învățătorimea” Tulcea.

—**Știri Străjerești**: Străjerii Stolului șc. primare Sâmbăta Nouă au înființat o Societate de ajutor, având ca primul scop ajutorarea celor săraci cu ocaziunea Crăciunului.

—Străjerii Stolului Hagilar au făcut în curtea școlii 80 gropi 1 m. | 1 m. pentru plantările de pomi ce urmează a face în primăvară.

De asemeni au curățat cimitirul satului aranjând toate mormintele și crucile ce erau căzute la pământ.

—Străjerii Stolului Cârjelari au dat ajutor la repararea localității de școală după cum urmează: au coborât olandele de pe acoperiș, au adus nisip depe văile apelor și l-au cernut cu ciurul, au scos din sala de clasă molozul cu târgile, au scos cuiele din tot materialul vechiu, pe care l-au așezat în ordine.

Afară de aceasta au mai lucrat două platforme sistematice de gunoi: una la locuitorul Gh. Vineș și alta la Nicolae Leoacă.

—Străjerii Stolului Luncavița au executat cu multă dragoste și voe bună următoarele:

a) Au semănat 2 ha cu sămburi de zarzări și prune în vederea formării unei pepiniere a Stolului.

b) S'au făcut cărări pietruite la dispensarul circumscripției medicale.

c) Au curățit cimitirul satului, îndreptând crucile căzute. Deasemeni au lucrat la gardul ce s'a făcut de jur împrejurul cimitirului alături de comandanții și părinții lor.

În numărul viitor vom continua a publica realizările străjerești și dela celălalte stoluri.

Jocuri

Deslegați-le și comunicați-ne numele

JOC IN TRIUNGHIU

- . . . . . = La pieplănat lăna
- . . . . . = La vie
- . . . . . = Animal
- . . . . . = La cusul

- . . . . . = Fluviu
- . . . . . = Filozof
- . . . . . = Rubedente
- . . . . . = Răufăcător

Șarade

Șarada ce v-o spun
In trei părți o descompun.
Prima parte o găsiți
Dacă'n sus vreți să priviți
Iar a doua o ailați
Pe când iarna vă jucați
Cea de a treia și finală
E notă muzicală
De cuvântul ce-l găsiți
Aveți nevoie, când scrieți

Prima parte ce-mi ghiciți
Intre ape mă găsiți.
Iar de vă gândiți mai bine
Mă găsiți in magazine
Și de mă cătați ușor
Mă găsiți locuitor

de C. Iordăchescu